EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.10.2024
COM(2024) 507 final

# BERETNING FRA KOMMISSIONEN

# TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
## om eventualforpligtelser som følge af budgetgarantier og finansiel bistand og bæredygtigheden af disse eventualforpligtelser
## Status på 31. december 2023

# Indholdsfortegnelse


**1. Indledning ..... 2**

**2. Analyse af de forskellige kilder til eventualforpligtelser ..... 4**

2.1 Budgetgarantier ..... 4

2.2 Lån, som dækkes gennem hensættelser, til finansiel bistand til tredjelande ..... 6

2.3 Lån dækket af råderum ..... 8

2.4 Oversigt over eventualforpligtelser ved udgangen af 2023 ..... 11

**3. Vurdering af bæredygtigheden af EU's eventualforpligtelser ..... 14**

3.1 Vurderingsramme ..... 14

3.2 Vurdering af bæredygtigheden af eventualforpligtelser, som dækkes gennem hensættelser ..... 14

3.3 Vurdering af bæredygtigheden af eventualforpligtelser dækket af råderum ..... 19

**4. Konklusioner ..... 22**

**5. Bilag: ..... 23**

Bæredygtighed og buffer i forhold til det faste loft for egne indtægter ..... 23

Bæredygtighed og buffer i forhold til det midlertidige loft for egne indtægter ..... 24

# 1. Indledning

Denne beretning er udarbejdet i overensstemmelse med kravene i finansforordningens artikel 256[1] og bør læses sammen med:

- arbejdsdokument XI, der ledsager forslaget til EU's budget for regnskabsåret 2025[2] og indeholder nærmere oplysninger om EU's budgetgarantier (beretning i henhold til artikel 41, stk. 5)[3] og
- den langsigtede prognose for EU-budgettets ind- og udgående pengestrømme, som indeholder fremskrivninger for EU's disponible finansielle kapacitet i perioden 2025-2029, under hensyntagen til de planlagte budgetudgifter[4].

Formålet med denne beretning er at give et overblik over størrelsen og sammensætningen af eventualforpligtelser – både eventualforpligtelser, der er dækket af **hensættelser**[5] og af **råderum** – som bæres af EU-budgettet pr. 31. december 2023. Eventualforpligtelser er potentielle finansielle forpligtelser, som skyldes eksisterende bindende forpligtelser eller tidligere begivenheder[6]. Hvorvidt og i hvilket omfang disse eventualforpligtelser medfører faktiske træk på EU-budgettet, afhænger af fremtidige begivenheder, som er vanskelige at forudsige på forhånd.

Ved udgangen af 2023 var EU-budgettet eksponeret for eventualforpligtelser på over 255 mia. EUR (206 mia. EUR ved udgangen af 2022) i forbindelse med lån til medlemsstater (221 mia. EUR) og tredjelande (34 mia. EUR) og over 108 mia. EUR (106 mia. EUR ved udgangen af 2022) i forbindelse med budgetgarantier ydet inden for rammerne af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI)[7], InvestEU[8], det eksterne lånemandat (ELM)[9], Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling (EFSD)[10] og EFSD+[11]. Den opadgående tendens i omfanget af

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (omarbejdning) (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024).

2 COM(2024) 300 af 19.6.2024.

3 Arbejdsdokument XI om gennemførelsen af budgetgarantier, den fælles hensættelsesfond og vurderingen af bæredygtigheden af eventualforpligtelser som følge af budgetgarantier og finansiel bistand i henhold til finansforordningens artikel 41, stk. 5.

4 COM(2024) 276 final af 28.6.2024.

5 I dette dokument anvendes udtrykket "*hensættelser*" som defineret i finansforordningen og navnlig artikel 214 deri. Som fastsat i artikel 214, stk. 2, skal tilførselssatsen dække de forventede nettotab plus en tilstrækkelig sikkerhedsbuffer for uventede tab. I andre situationer kan udtrykket hensættelser (f.eks. i en regnskabsmæssig sammenhæng) have en anden betydning.

6 En særskilt kilde til eventualforpligtelser udgøres af "juridiske risici". Disse er ikke omfattet af denne beretning.

7 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 (EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1).

8 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30).

9 En oversigt over de relevante retsakter og tilsvarende garantiaftaler mellem Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank findes i den endelige vedtagelse (EU, Euratom) 2021/417 af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021 – Sektion III – Kommissionen, anmærkninger til konto 14 20 03 02 i oversigten over udgifter til "Garanti for foranstaltninger udadtil for instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde, det europæiske instrument for nuklear sikkerhed, instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA III) og makrofinansiel bistand" (EUT L 93 af 17.3.2021, s. 959).

10 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 af 26. september 2017 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling (EFSD), en EFSD-garanti og en EFSD-garantifond (EUT L 249 af 27.9.2017, s. 1).

11 EFSD+ blev oprettet ved forordningen om instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI) – et globalt Europa. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 af 9. juni 2021 om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa, og om ændring og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 (EUT L 209 af 14.6.2021, s. 1).

eventualforpligtelser er aftaget, idet der var en stigning på 16 % i 2023 sammenlignet med en stigning på 40 % i 2022.

Størstedelen af denne stigning stammer fra yderligere udbetalinger af lån til medlemsstaterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten[12] og fra den ekstraordinære finansielle støtte til Ukraine (via instrumentet for makrofinansiel bistand (MFA)+)[13].

Denne beretning indeholder også en vurdering af bæredygtigheden af eventualforpligtelser på lang sigt baseret på kvalitative og kvantitative faktorer, herunder stresstest. Denne bæredygtighedsvurdering foretages ved at sammenligne eventualforpligtelserne med:

- markedsværdien af de eksisterende midler i de respektive segmenter i den fælles hensættelsesfond[14], som Kommissionen har oprettet i forbindelse med **eventualforpligtelser, som dækkes gennem hensættelser**, dvs. dem, der følger af budgetgarantier og finansiel bistand til tredjelande
- loftet for egne indtægter og den disponible buffer til **eventualforpligtelser dækket af råderum.**

Hovedkonklusionen i bæredygtighedsanalysen ultimo 2023 er, at EU-budgettet har tilstrækkelige ressourcer til at håndtere opståede eventualforpligtelser:

- Med hensyn til hensættelser til eventualforpligtelser som følge af budgetgarantier og finansiel bistand til tredjelande er de hensættelser, der var til rådighed ved udgangen af 2023, tilstrækkelige i betragtning af kravene i de respektive retlige rammer[15].
- EU's finansielle kapacitet under den nuværende retlige ramme (dvs. afgørelsen om egne indtægter (AEI)[16] og forordningen om den flerårige finansielle ramme (FFR) 2021-2027[17]) er ved udgangen af 2023 tilstrækkelig til at dække EU's eksisterende forpligtelser i relation til både udgiftsprogrammer og finansielle markeder (for gæld udstedt i forbindelse med programmer for finansiel bistand til medlemsstaterne og MFA+-instrumentet), selv under ekstremt ugunstige omstændigheder. Der er med andre ord tilstrækkelige ressourcer i råderummet til at sikre EU's finansielle robusthed og kreditværdighed, selv i et ekstremt negativt scenario, der kombinerer negative virkninger med hensyn til de økonomiske forhold, indtægter og udgifter.

Styring og overvågning af de risici, der opstår som følge af eventualforpligtelser, gennemføres ved hjælp af en horisontal ramme på tværs af Kommissionen, herunder omfattende foranstaltninger og garantier, som Kommissionen kan anvende til at beskytte EU-budgettet mod potentielle tab som følge af eventualforpligtelser[18]. Styringsudvalget for Eventualforpligtelser[19] spiller en vigtig rolle i denne ramme. I 2023 mødtes styringsudvalget fire gange for bl.a. at vurdere udviklingen i omfanget af og risikoprofilen for eksponeringerne mod Mellemøsten og Ukraine. Med hensyn til Ukraine fungerede styringsudvalget som en platform til at forberede revisionsprocessen for

---

12 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

13 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2463 af 14. december 2022 om oprettelse af et instrument for støtte til Ukraine for 2023 (makrofinansiel bistand+) (EUT L 322 af 16.12.2022, s. 1).

14 Se beretning fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om den fælles hensættelsesfond i 2023 (COM(2024) 180 final af 25.6.2024) og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2024) 161 final af 25.6.2024) for nærmere oplysninger om den fælles hensættelsesfond.

15 Se punkt 3 i beretningen i henhold til artikel 41, stk. 5.

16 Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 af 14. december 2020 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter og om ophævelse af afgørelse 2014/335/EU, Euratom (EUT L 424 af 15.12.2020, s. 1).

17 Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11).

18 Se punkt 3.2 og 4.2 i beretningen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om finansielle instrumenter, budgetgarantier, finansiel bistand og eventualforpligtelser – Opgjort pr. 31. december 2020 (COM(2021) 676 final af 5.11.2021).

19 Kommissionens afgørelse af 24.7.2020 om nedsættelse af Styringsudvalget for Eventualforpligtelser som følge af budgetgarantier (COM(2020) 5154 final). Denne beretning indeholder også alle de oplysninger, der er omhandlet i afgørelsens artikel 7.

tilstrækkeligheden af tilførselssatsen for specifikke forpligtelser over for Ukraine (som fastsat i artikel 13 i "MFA II-afgørelsen"[20]).

Denne beretning kortlægger de tre forskellige kategorier af eventualforpligtelser (budgetgarantier, lån til tredjelande, som dækkes gennem hensættelser, og lån dækket af råderum), inden der foretages en vurdering af deres bæredygtighed i forhold til de relevante kilder til budgetmæssig dækning.

# 2. Analyse af de forskellige kilder til eventualforpligtelser

## 2.1 Budgetgarantier

Disse omfatter garantier, der ydes til forskellige gennemførelsespartnere under ELM-, EFSI-, EFSD-, InvestEU- og EFSD+-mandater. Inden for rammerne af alle disse instrumenter stiller EU garantier over for gennemførelsespartnere[21] til dækning af en del af de potentielle tab og omkostninger[22] som følge af deres finansierings- og investeringstransaktioner (dvs. låne- eller egenkapitaltransaktioner).

De fem garantiprogrammer har forskelligt geografisk fokus, hvilket har indflydelse på de risici, de bærer. EFSI og InvestEU bidrager til at afhjælpe investeringsmangler i Den Europæiske Union. ELM, EFSD og EFSD+ hører med til Den Europæiske Unions eksterne politikker og støtter investeringer i tredjelande (idet investeringsvindue 1 under ELM og EFSD+ hovedsagelig fokuserer på statslige modparter, mens den åbne arkitektur og investeringsvindue 4 under EFSD og EFSD+ hovedsagelig er rettet mod private transaktioner).

### **a)** Budgetgarantier til støtte for investeringer uden for EU

Den ældste budgetgaranti er den, der ydes under **ELM**. Det grundlæggende formål er at gøre det lettere for Den Europæiske Investeringsbank (EIB) at gennemføre finansieringstransaktioner i mere risikobetonede miljøer uden for EU i forbindelse med f.eks. udvikling af den lokale private sektor og udvikling af socioøkonomisk infrastruktur.

**EFSD**-garantien blev indført i 2017 for at støtte investeringer og forbedre adgangen til finansiering – primært i Afrika og naboskabslandene – og hjælpe disse lande med at opfylde verdensmålene for bæredygtig udvikling.

På baggrund af erfaringerne med ELM og EFSD blev **EFSD+** oprettet for FFR-perioden 2021-2027 som en integreret finansiel pakke, der tilvejebringer finansieringskapacitet til Afrika syd for Sahara, Asien, Stillehavsområdet, Latinamerika, Caribien og naboskabs- og udvidelseslandene på områder såsom i) mindskelse af socioøkonomiske uligheder, ii) bæredygtig og inklusiv vækst, iii) tilpasning til og modvirkning af klimaændringer, iv) miljøbeskyttelse og -forvaltning og v) jobskabelse.

---

[20] Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/1628 af 20. september 2022 om ekstraordinær makrofinansiel bistand til Ukraine, styrkelse af den fælles hensættelsesfond med garantier fra medlemsstaterne og ved specifik hensættelse til visse finansielle forpligtelser i forbindelse med Ukraine, som er garanteret i henhold til afgørelse nr. 466/2014/EU, og om ændring af afgørelse (EU) 2022/1201.

[21] I 2023 ydede EU budgetstøtte i form af garantier til EIB-Gruppen og andre finansielle institutioner (herunder EBRD og nationale erhvervsfremmende banker) under de forskellige eksisterende garantiprogrammer.

[22] I nogle tilfælde kan garantien også dække yderligere poster såsom finansieringsomkostninger og andre gebyrer.

### **b)** Budgetgarantier til støtte for investeringer inden for EU

**EFSI** blev oprettet i 2015 for at afhjælpe problemet med den langvarige afdæmpede udvikling i private investeringer i EU efter finanskrisen. Den består af en budgetgaranti på 26 mia. EUR fra EU-budgettet til EIB-Gruppen, som suppleres af en tildeling på 7,5 mia. EUR fra EIB's egne midler.

Under den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 samler **InvestEU**-programmet de aktiviteter, der tidligere blev gennemført under EFSI, og flere andre finansielle instrumenter under samme paraply. Det har også givet andre gennemførelsespartnere end EIB-Gruppen adgang til en andel på 25 % af den samlede EU-garanti. InvestEU-programmet har til formål at give et yderligere løft til investeringer, der fremmer den økonomiske genopretning, modstandsdygtigheden, den grønne vækst og beskæftigelsen i EU i perioden 2021-2027. Hensigten er at nå dette mål ved at mobilisere offentlige og private finansieringskilder med henblik på at yde langsigtet finansiering og støtte til virksomheder og projekter i overensstemmelse med EU's prioriteter i lyset af de nuværende økonomiske og sociale udfordringer.

De fem budgetgarantiprogrammer varierer i forhold til flere aspekter, herunder deres forskellige gennemførelsesfaser. Selv om ELM (der blev oprettet i 1977) har en lang resultatliste, sluttede EFSI's indledende fase i 2022, og EFSD's indledende fase slutter i 2024. Samtidig er investeringsfasen for InvestEU og EFSD+ først begyndt for nylig. Disse forskellige gennemførelsesfaser for de fem budgetgarantiprogrammer fremgår af nedenstående tabel, som viser, at transaktioner, der forbruger hele ELM-garantibeløbet og næsten hele EFSI-beløbet, er blevet undertegnet, og at en stor del af den støtte, som disse instrumenter garanterer, er blevet udbetalt. EFSD+ og InvestEU befinder sig derimod i en meget tidligere fase.

**Tabel 1:** Status for budgetgarantier (pr. 31. december 2023) (mio. EUR)(*)

| | Disponibel garanti undertegnet med modparter | Disponibel garanti relateret til transaktioner undertegnet af modparter | Disponibel garanti relateret til transaktioner undertegnet af modparter og udbetalt |
|---|---|---|---|
| EFSI | 25 591 | 23 635 | 21 551 |
| EFSD | 1 077 | 548 | 478 |
| ELM | 27 729 | 27 729 | 19 856 |
| InvestEU | 25 767 | 6 592 | 1 433 |
| EFSD+ | 28 115 | 7 660 | 634 |
| **I alt** | **108 279** | **66 164** | **43 952** |

*(*) Den garanti, der er undertegnet med modparter, udgør det garantibeløb, som er ydet gennemførelsespartneren gennem undertegnelsen af garantiaftalen. Garantien relateret til transaktioner undertegnet af modparter omfatter garantibeløb i alle transaktioner, som er undertegnet af modparterne med de endelige modtagere/finansielle formidlere. Garantien relateret til undertegnede og udbetalte transaktioner omfatter de beløb for transaktioner, som er udbetalt af modparten til den endelige modtager/de finansielle formidlere.*

Andre betydelige forskelle mellem garantiprogrammerne er opsummeret i punkterne nedenfor:

- ELM tilbyder to typer produkter (hovedsagelig direkte statslig långivning og, i begrænset omfang, også privat långivning) og drives på eksklusiv basis af EIB[23].
- EFSI er opdelt i to vinduer (et infrastruktur- og innovationsvindue ("IIW") og et SMV-vindue ("SMEW") med forskellige produkter, der gennemføres under begge vinduer) og anvender også én eksklusiv gennemførelsespartner, nemlig EIB-Gruppen.
- EFSD gennemføres af 10 modparter, der anvender forskellige finansielle produkter med forskellige risikoniveauer og investerer i fem nøglesektorer, nemlig finansiering af små virksomheder, bæredygtig energi og konnektivitet, finansiering i lokal valuta, digitalisering og bæredygtige byer.
- De nye budgetgarantier såsom InvestEU og EFSD+ bygger på erfaringerne med ældre garantier og har samme karakteristika som de ældre garantier. Både InvestEU og EFSD+ har dog et større antal gennemførelsespartnere ("åben arkitektur") og et relativt bredere udvalg af produkter.

## 2.2 Lån, som dækkes gennem hensættelser, til finansiel bistand til tredjelande

Eventualforpligtelserne under denne post hidrører fra finansiel bistand, der ydes i form af lån inden for rammerne af **programmet for makrofinansielle bistandslån** (MFA)[24] og **Euratom**-lån til tredjelande[25].

Finansiel støtte til tredjelande i form af bilaterale lån fra EU er primært blevet ydet inden for rammerne af programmet for makrofinansiel bistand, som er rettet mod lande uden for EU med betalingsbalanceproblemer. I 2023 blev der udbetalt nye MFA-lån til et beløb på 18,3 mia. EUR[26]. 18 mia. EUR af dette beløb stammede fra MFA+-lån til Ukraine dækket af råderummet.

Ud over makrofinansiel bistand til tredjelande er 300 mio. EUR i Euratom-lån ydet til Ukraines atomenergiprogram stadig udestående.

---

[23] Eksponeringerne mod private enheder vedrører hovedsagelig lånemandatet for den private sektor, EIB's resiliensinitiativ, på 2,3 mia. EUR (støttet under ELM 2014-2020 i henhold til afgørelse (EU) 2018/412 om ændring af den oprindelige afgørelse nr. 466/2014/EU) og en række politiske risikogarantier for kommercielle eksponeringer).

[24] Retsgrundlaget for makrofinansiel bistand til andre tredjelande end udviklingslande er artikel 212 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Artikel 213 i TEUF kan anvendes som retsgrundlag, når tredjelandet har behov for akut finansiel bistand.

[25] Euratoms lånefacilitet hjælper både medlemsstater og tredjelande med at finansiere investeringer i kernekraftværker og industrielle anlæg i det nukleare brændselskredsløb. Jf. Rådets afgørelse 77/270/Euratom af 29. marts 1977 om bemyndigelse for Kommissionen til at optage Euratom-lån med henblik på et bidrag til finansieringen af atomkraftværker (EFT L 88 af 6.4.1977, s. 9) som ændret og suppleret.

[26] Disse lån omfatter 18 mia. EUR til Ukraine under MFA+-instrumentet, tredje rate på 200 mio. EUR af MFA-lånet til Jordan, anden rate på 40 mio. EUR af MFA-lånet på 120 mio. EUR til Moldova, der oprindeligt blev ydet i 2022, og første rate på 50 mio. EUR af det supplerende lån på 100 mio. EUR til Moldova, der blev vedtaget i 2023. Yderligere oplysninger, herunder det udestående beløb pr. modtager, kan ses i rapporten fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelse af den makrofinansielle bistand til tredjelande i 2023 (COM(2024) 240 final af 10.6.2024) og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2024) 150 final af 10.6.2024).

**Tabel 2:** Udestående beløb vedrørende lån til tredjelande (pr. 31. december 2023) (mio. EUR)

| | Udestående lån | Påløbne renter | I alt |
|---|---|---|---|
| MFA(*) | 15 193 | 150 | **15 343** |
| Euratom | 300 | 1 | **301** |
| **I alt** | **15 493** | **151** | **15 644** |

(*) Ekskl. MFA+-lån (dækket af råderummet)

Normalt er lån til tredjelande (undtagen MFA+-lån) blevet finansieret gennem "back-to-back"-lånoptagelsestransaktioner, dvs. at hvert lån finansieres gennem en tilsvarende EU-obligation, som fuldt ud svarer til EU-lånet med hensyn til løbetid, rentesats og tilbagebetalingsplan. Investorer i EU-obligationer er kun eksponeret mod EU-kreditrisikoen og ikke mod kreditrisikoen i det endelige modtagerland. For EU er der tale om en eventualforpligtelse, da modtagerlandet er kontraktligt forpligtet til at tilvejebringe indtægterne til tilbagebetaling af EU-obligationerne. I princippet er det ikke planlagt at trække på EU-midler for at afvikle EU-gælden.

Som sikkerhed i tilfælde af, at modtagerlandet ikke tilbagebetaler det modtagne låns renter eller hovedstol, afsættes der imidlertid hensættelser i EU-budgettet til disse lån. Traditionelt opføres 9 % af lånenes værdi som hensættelser til MFA-lån eller Euratom-lån til tredjelande i særlige segmenter af den fælles hensættelsesfond. Da det er forholdsvis usandsynligt, at der opstår tab på to eller flere MFA-lån samtidig, styrker sammenlægningen af hensættelser EU-budgettets evne til at absorbere tab gennem denne diversificeringseffekt. Niveauerne af hensættelser til disse lån behandles nærmere i punkt 3.2.

Tilbagebetalingerne, der er angivet i tabel 3, skal derfor ses som de maksimale forventede beløb, der kan trækkes på hensættelser i årene 2024-2029.

**Tabel 3:** Årlig tilbagebetalingsplan for udestående lån, som dækkes gennem hensættelser, til tredjelande (hovedstol + renter) under de eksisterende programmer for årene 2024-2029 (pr. 31. december 2023) (mio. EUR)

| År | Euratom | MFA | Alle programmer |
|---|---|---|---|
| **2024** | 1 | 877 | **878** |
| **2025** | 1 | 261 | **262** |
| **2026** | 1 | 378 | **379** |
| **2027** | 51 | 410 | **461** |
| **2028** | 50 | 409 | **459** |
| **2029** | 0 | 1 153 | **1 153** |
| **I alt** | **104** | **3 488** | **3 592** |

## 2.3 Lån dækket af råderum

Eventualforpligtelserne under denne post hidrører fra **lån til EU-medlemsstater** (dvs. betalingsbalancelån[27], lån inden for rammerne af den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM)[28], lån under Euratoms lånefacilitet, lån under SURE[29] og lån under genopretnings- og resiliensfaciliteten, der ydes til støtte for investeringer og reformer) samt nylige **lån til Ukraine** (18 mia. EUR i MFA+-lån til Ukraine og – fra 2024 og fremefter – lån ydet under Ukrainefaciliteten[30]).

Eventualforpligtelser, der hidrører fra lån til EU's medlemsstater og fra nylige lån til Ukraine, dækkes ikke gennem forudgående hensættelser. I stedet fungerer muligheden for at trække på yderligere "egne indtægter" fra medlemsstaterne under EU's budgetramme (op til loftet for egne indtægter, dvs. ved hjælp af budgettets "råderum") som bagstopper.

Det betyder, at EU – hvis en modtager ikke opfylder sine forpligtelser over for EU – som en sidste udvej, når alle andre muligheder for at finde løsninger inden for de eksisterende budgetrammer er udtømt, vil være berettiget til at søge midlertidig dækning for det relevante beløb hos medlemsstaterne. Sådanne indkaldelser af midler vil blive foretaget ud over FFR-lofterne, men i fuld overensstemmelse med loftet for egne indtægter.

Traditionelt blev der ydet lån til EU-medlemsstater ved hjælp af den samme back-to-back-teknik, som blev anvendt til finansiel bistand til tredjelande. Lån fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og lån under MFA+-instrumentet for Ukraine (og under Ukrainefaciliteten fra 2024) finansieres derimod gennem den fælles finansieringsmetode[31].

I 2023 drev Kommissionen på vegne af EU fem programmer, hvorunder den ydede lån til medlemsstaterne. Disse fem programmer er beskrevet i de fem punkter nedenfor:

- **Betalingsbalancemekanismen** blev oprettet i 2002 for at hjælpe EU-lande uden for euroområdet, som har eller er i fare for at få betalingsbalanceproblemer.
- **EFSM** blev oprettet i 2010 med henblik på at yde finansiel støtte til EU-medlemsstater, der er i eller trues af alvorlige finansielle vanskeligheder som følge af usædvanlige begivenheder, som de ikke selv er herre over.

---

[27] Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1).

[28] Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1). Rådets forordning (EU) 2015/1360 af 4. august 2015 om ændring af forordning (EU) nr. 407/2010 om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme (EUT L 210 af 7.8.2015, s. 1).

[29] Rådets forordning (EU) 2020/672 af 19. maj 2020 om oprettelse af et europæisk instrument for midlertidig støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation (SURE) som følge af covid-19-udbruddet (EUT L 159 af 20.5.2020, s. 1).

[30] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/792 af 29. februar 2024 om oprettelse af Ukrainefaciliteten. Se tekstboks 1 nedenfor for flere oplysninger.

[31] I forbindelse med vedtagelsen af det såkaldte MFA+-instrument, der var udformet med henblik på at hjælpe Ukraine med at dække en del af landets kortsigtede finansieringsbehov, blev den fælles finansieringsmetode ved udgangen af 2022 fastlagt som referencemetode for gennemførelsen af alle lånoptagelsestransaktioner, herunder makrofinansiel bistand. I henhold til denne finansieringsstrategi udsteder Kommissionen EU-obligationer af samme type og tildeler provenuet til en central finansieringspulje, hvorfra EU's forskellige politiske programmer finansieres. Grundlæggende gør den fælles finansieringsmetode det muligt fuldstændigt at afkoble udbetalingen af lån til en medlemsstat eller et tredjeland fra udstedelsen af EU-obligationer. Under NGEU optager Kommissionen også lån på markederne for at finansiere ikketilbagebetalingspligtig støtte (herunder tilskud fra genopretnings- og resiliensfaciliteten). Tilbagebetalingen af disse lånoptagelsestransaktioner dækkes via bevillingerne på de fremtidige årlige budgetter inden for FFR-lofterne og udgør derfor ikke en eventualforpligtelse for EU. NGEU-aktiviteter for så vidt angår lån til udlån (dvs. til finansiering af lån under genopretnings- og resiliensfaciliteten) giver dog anledning til nye eventualforpligtelser og behandles i denne beretning.

- **Euratoms lånefacilitet**.
- **SURE**-programmet blev vedtaget i juni 2020 for at bidrage til at finansiere pludselige og alvorlige stigninger i de nationale offentlige udgifter i forbindelse med arbejdsfordelingsordninger og lignende indenlandske foranstaltninger som reaktion på covid-19-krisen. Da dette nødinstrument blev indført, inden forhøjelsen af loftet for egne indtægter og bufferen trådte i kraft, indvilligede alle medlemsstater i at stille uigenkaldelige, ubetingede anfordringsgarantier på 25 % af den finansielle bistands maksimale beløb[32]. De enkelte medlemsstater bidrager til det samlede garantibeløb i forhold til deres relative andel af EU's samlede bruttonationalindkomst (ifølge EU-budgettet for 2020).
- **Genopretnings- og resiliensfaciliteten** er den centrale søjle i NextGenerationEU-programmet (NGEU) (2020)[33] og er et midlertidigt instrument til støtte for reformer og investeringer i EU's medlemsstater med det endelige mål at lette genopretningen efter covid-19-pandemien og samtidig bidrage til den grønne og digitale omstilling.

  Under EU's genopretningsinstrument låner Kommissionen midler, som genopretnings- og resiliensfaciliteten derefter gør brug af til at finansiere medlemsstaternes reformer og investeringer. Finansieringen kan enten være et lån (tilbagebetalingspligtig støtte) eller tilskud (ikketilbagebetalingspligtig støtte).

  Alle NGEU-lån, der beløb sig til 284 mia. EUR ved udgangen af 2023, garanteres over EU-budgettet i henhold til artikel 9, stk. 4, i afgørelsen om egne indtægter gennem en midlertidig forhøjelse af loftet for egne indtægter på 0,6 % af EU's bruttonationalindkomst (BNI), som udelukkende er til rådighed for NGEU-forpligtelser. Kun lån under genopretnings- og resiliensfaciliteten (i modsætning til tilskud under genopretnings- og resiliensfaciliteten) giver anledning til eventualforpligtelser, og derfor tages alene lån under genopretnings- og resiliensfaciliteten i betragtning i denne analyse. Det er vigtigt at understrege, som nævnt ovenfor, at lån fra genopretnings- og resiliensfaciliteten finansieres via den fælles finansieringsmetode.

**Tabel 4:** Udestående beløb vedrørende lån dækket af råderum (pr. 31. december 2023) (mio. EUR)

| | Udestående lån | Påløbne renter | I alt |
|---|---|---|---|
| Betalingsbalancemekanisme (BOP) | 200 | 1 | **201** |
| Euratom | 13 | 0 | **13** |
| EFSM | 42 800 | 411 | **43 211** |
| SURE | 98 355 | 104 | **98 459** |
| Lån under genopretnings- og resiliensfaciliteten | 79 240 | 349 | **79 589** |
| MFA+ | 18 000 | 270 | **18 270** |
| **I alt** | **238 608** | **1 135** | **239 743** |

[32] Ud over den garanti, der stilles af alle medlemsstater, er der i SURE-forordningen fastsat en række sikkerhedsforanstaltninger for at mindske risikoen fra eventualforpligtelser i forbindelse med SURE. Disse omfatter en koncentrationsgrænse for de tre største lån på 60 % af det maksimale beløb, der ydes under SURE, en maksimal årlig eksponering på 10 % (dvs. betalinger, der forfalder hvert år, må ikke overstige 10 mia. EUR) og mulighed for Kommissionen til om nødvendigt at forny sine lån.

[33] Rådets forordning (EU) 2020/2094 af 14. december 2020 om oprettelse af et EU-genopretningsinstrument til støtte for genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 23).

Tabel 5 nedenfor viser de samlede årlige tilbagebetalinger (hovedstol + renter), som alle modtagere af EU-lån ydet i forbindelse med den finansielle bistand til medlemsstaterne og MFA+-instrumentet skal betale.

For hvert af de pågældende år giver disse beløb en indikator for den teoretiske maksimale udgående pengestrøm, der skal dækkes af EU-budgettet i forbindelse med eventualforpligtelser som følge af finansiel bistand til medlemsstaterne og MFA+-eksponeringer. I EU-budgettet er der dog fundet budgetmidler til at dække betalingerne som følge af EU-obligationer på et hvilket som helst tidspunkt, herunder i den ekstreme og hidtil usete situation, at en eller flere modtagere på samme tid ikke indfrier deres lån til EU.

**Tabel 5:** Årlig tilbagebetalingsplan for udestående lån dækket af råderum (hovedstol + renter) under de eksisterende programmer for årene 2024-2029 (pr. 31. december 2023) (mio. EUR)

| År | Euratom | BoP | EFSM | SURE | RRF-lån (*) | MFA+ (**) | Alle programmer |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **2024** | 14 | 6 | 3 317 | 327 | 918 | 419 | **5 001** |
| **2025** | 0 | 206 | 3 069 | 8 327 | 917 | 567 | **13 086** |
| **2026** | 0 | 0 | 6 857 | 8 327 | 917 | 566 | **16 667** |
| **2027** | 0 | 0 | 3 531 | 327 | 917 | 566 | **5 341** |
| **2028** | 0 | 0 | 2 756 | 10 327 | 919 | 567 | **14 569** |
| **2029** | 0 | 0 | 1 790 | 8 464 | 917 | 567 | **11 738** |
| **I alt** | **14** | **212** | **21 320** | **36 099** | **5 505** | **3 252** | **66 402** |

(*) Renter på lån fra genopretnings- og resiliensfaciliteten under NGEU-programmet beregnes løbende i henhold til en specifik metode (se Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2022)9701 final af 19.12.2022). Det årlige rentegebyr for disse lån, der er anført ovenfor, er derfor et skøn baseret på de aktuelle finansieringsvilkår.

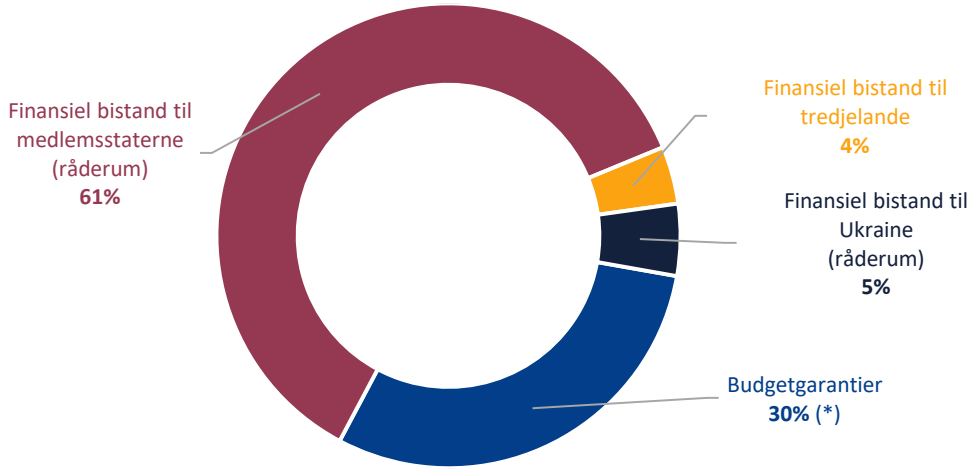
(**) I overensstemmelse med artikel 17 i forordning 2022/2463 kan EU hvert år efter anmodning fra Ukraine yde en rentegodtgørelse til dækning af renteomkostninger i forbindelse med MFA+-lån.

Under hensyntagen til alle udestående lån ved udgangen af 2023 beløber de årlige tilbagebetalinger (hovedstol + renter) i perioden 2028-2054 i forbindelse med lån, der er dækket af råderummet under det faste loft for egne indtægter, sig i gennemsnit til 5,4 mia. EUR. De gennemsnitlige årlige tilbagebetalinger (hovedstol + renter) af lån under genopretnings- og resiliensfaciliteten, der er dækket af råderummet under det midlertidige loft for egne indtægter, beløber sig til 3,5 mia. EUR i samme periode.

## 2.4 Oversigt over eventualforpligtelser ved udgangen af 2023

Ved udgangen af 2023 beløb EU-budgettets samlede eventualforpligtelser sig til **255 mia. EUR** i forbindelse med lån til medlemsstater og tredjelande og **108 mia. EUR** i forbindelse med garantier ydet gennem EFSI, InvestEU, ELM, EFSD og EFSD+. EU-budgettets største eksponering hidrørte fra programmer for finansiel bistand til medlemsstaterne.

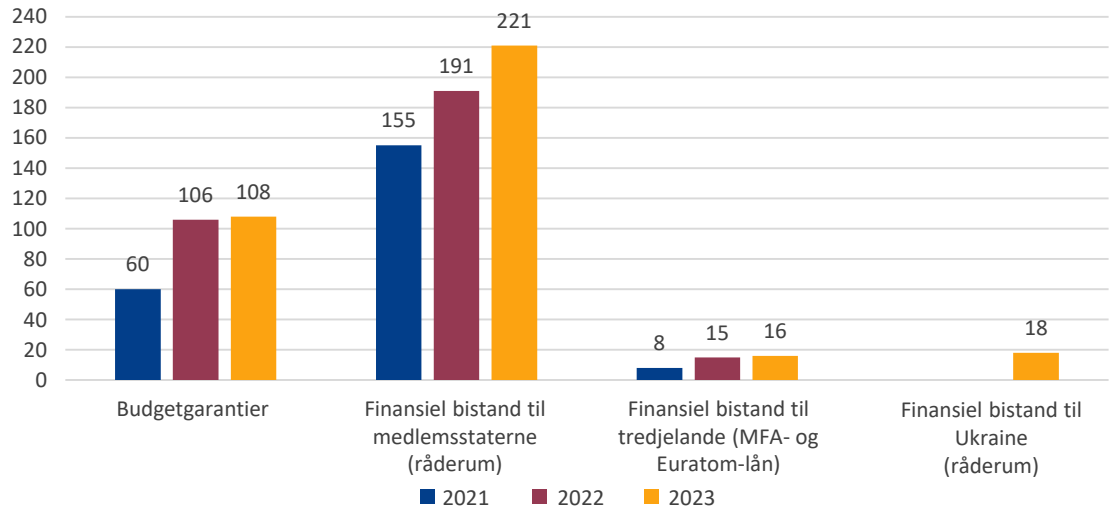
**Figur 1:** Opdeling af eventualforpligtelser efter kilde pr. 31. december 2023




(*) Baseret på det samlede beløb for "disponible garantier undertegnet med modparter" (se tabel 1).

Den konstant stigende tendens i perioden 2021-2023 vidner om budgetgarantiernes og de finansielle støtteprogrammers stadig større betydning for gennemførelsen af EU's politikker. Der blev registreret en mere moderat stigning på 16 % i det samlede beløb mellem udgangen af 2022 og udgangen af 2023 sammenlignet med stigningen på 40 % mellem udgangen af 2021 og udgangen af 2022.

**Figur 2:** Opdeling af eventualforpligtelser efter kilde i perioden 2021-2023 (mia. EUR)




Der blev registreret en moderat stigning i lån til medlemsstaterne (+16 %) mellem udgangen af 2022 og udgangen af 2023, navnlig på grund af yderligere udbetalinger af lån under genopretnings- og resiliensfaciliteten. Den finansielle bistand til tredjelande blev mere end fordoblet, hovedsagelig i forbindelse med den ekstraordinære indsats for at støtte Ukraine finansielt, mens eventualforpligtelser, der hidrører fra budgetgarantiprogrammer, stort set forblev stabile. Stigningen i forpligtelser som følge af budgetgarantiprogrammer, der skyldtes indledningen af gennemførelsesfasen for InvestEU og EFSD+, blev næsten fuldt ud opvejet af faldet i ELM- og EFSI-eksponeringer på grund af en stigende tilbagebetaling fra de endelige modtagere.

EU's eventualforpligtelser forventes at stige yderligere ved udgangen af 2024 i forbindelse med: i) den yderligere støtte til tredjelande (navnlig under Ukrainefaciliteten), ii) de yderligere udbetalinger af lån under genopretnings- og resiliensfaciliteten og iii) yderligere fremskridt med gennemførelsen af budgetgarantiprogrammerne (InvestEU, EFSD+ og Ukrainefaciliteten).

# 3. Vurdering af bæredygtigheden af EU's eventualforpligtelser

## 3.1 Vurderingsramme

Uden at det berører den vurdering af hensættelser til dækning af visse finansielle forpligtelser i hele deres levetid, der kræves, når der opstår forpligtelser, "*anses eventualforpligtelser, som følger af budgetgarantier eller finansiel bistand, og som bæres af budgettet, for bæredygtige, hvis prognosen for deres udvikling over flere år er i overensstemmelse med fristerne i den i artikel 312, stk. 2, i TEUF foreskrevne forordning, der fastlægger den flerårige finansielle ramme, og med loftet over årlige bevillinger til betalinger i artikel 3, stk. 1, i afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053*", jf. finansforordningens artikel 213, stk. 3. (dvs. FFR-loftet og loftet for egne indtægter).

Det betyder, at de midler, som EU kan trække på i et enkelt år under den nuværende FFR (loftet for egne indtægter), bør være tilstrækkelige til at finansiere udgifterne i forbindelse med FFR samt potentielle nye eventualforpligtelser.

Betalinger vedrørende **eventualforpligtelser, der dækkes gennem hensættelser**, som følge af budgetgarantier og finansiel bistand til tredjelande, som dækkes gennem hensættelser, skal navnlig finansieres gennem disponible hensættelser og eventuelle yderligere planlagte betalinger under FFR. Punkt 3.2 i denne beretning indeholder en vurdering af, om de disponible hensættelser er tilstrækkelige til at dække de forventede og uventede betalinger i tilknytning til budgetgarantier og finansiel bistand til tredjelande til indfrielse af forpligtelserne ved udgangen af 2023.

Betalinger i forbindelse med indfrielse af eventualforpligtelser som følge af **finansiel bistand dækket af råderum** til medlemsstaterne og til Ukraine kan finansieres ved at trække på supplerende egne indtægter op til det loft, der er fastsat i afgørelsen om egne indtægter. Råderummet (dvs. forskellen mellem loftet for egne indtægter og de egne indtægter, der er nødvendige for at finansiere EU-budgettets udgifter) repræsenterer EU's finansielle kapacitet til at dække yderligere udgående pengestrømme i forbindelse med opståede eventualforpligtelser som følge af finansiel bistand dækket af råderum. Vurderingsrammen for disse eventualforpligtelser er beskrevet i detaljer i beretningen fra 2021 i henhold til den tidligere artikel 250 i finansforordningen[34]. Resultaterne af bæredygtighedsvurderingen af eventualforpligtelser dækket af råderum ved udgangen af 2023 præsenteres i punkt 3.3 nedenfor. Med afgørelsen om egne indtægter fra 2020 forhøjes loftet for egne indtægter midlertidigt for at tage højde for de forpligtelser, der er opstået under gennemførelsen af NGEU, herunder eventualforpligtelser som følge af lån under genopretnings- og resiliensfaciliteten til medlemsstaterne, som dækkes af råderum.

## 3.2 Vurdering af bæredygtigheden af eventualforpligtelser, som dækkes gennem hensættelser

### **a)** Hensættelser til rådighed ved udgangen af 2023

Eventualforpligtelser som følge af budgetgarantier og finansiel bistand til tredjelande dækkes gennem hensættelser i EU-budgettet baseret på et forsigtigt skøn over de forventede tab for hvert instrument plus en yderligere sikkerhedsbuffer (til dækning af uventede tab). Segmenterne i den fælles hensættelsesfond ligger inde med de hensættelser, som beskytter EU-budgettet mod tab som følge af budgetgarantier og finansiel bistand til tredjelande. Den 31. december 2023 bestod den fælles hensættelsesfond af 16 segmenter (hvoraf 13 var fuldt operationelle og indeholdt midler), herunder segmenterne for alle de igangværende garantiprogrammer, Garantifonden for

[34] COM(2021) 676 final af 5.11.2021.

Aktioner i forhold til Tredjeland (GFEA) (som dækker gamle ELM-, Euratom- og MFA-lån) og segmenterne for MFA- og Euratom-lån efter 2020.

Navnlig MFA-lån og Euratom-lån dækkes af forskellige segmenter i den fælles hensættelsesfond:

- De eksisterende eksponeringer (7,9 mia. EUR i MFA-lån og 300 mio. EUR i Euratom-lån) hører med til GFEA-segmentet
- De nye MFA-lån (1,4 mia. EUR), herunder den makrofinansielle hastebistand til Ukraine, der blev bevilget i 2022 og 2023, indgår i MFA-segmentet efter 2020
- De ekstraordinære MFA-lån til Ukraine på 6 mia. EUR (ekstraordinær MFA I og MFA II) befinder sig i et nyoprettet særskilt segment, eftersom disse lån er omfattet af supplerende risikodækning (dvs. at der for denne ekstraordinære MFA-lånepakke til Ukraine kræves en dækningsgrad på 70 %: 9 % i form af indbetalte tilførsler fra EU-budgettet og 61 % i form af indløselige garantier fra medlemsstaterne).

Pr. 31. december 2023 var markedsværdien af nettoaktiverne i den fælles hensættelsesfond 18,8 mia. EUR, hvilket er en stigning fra 14,39 mia. EUR ved udgangen af 2022[35]. For de resterende år af denne flerårige finansielle ramme har Kommissionen allerede tildelt yderligere hensættelser til den fælles hensættelsesfond (navnlig bestemmelserne vedrørende InvestEU, EFSD+ og Ukrainefacilitetens søjle 2), hvilket vil føre til en yderligere forøgelse af den fælles hensættelsesfond.

I overensstemmelse med retningslinjerne for forvaltning af aktiver opretholder den fælles hensættelsesfond en likvid diversificeret portefølje, hvor der primært investeres i højt vurderede gældsinstrumenter såsom obligationer udstedt af regeringer, overstatslige organer, statslige myndigheder og virksomheder med det formål at sikre kapitalbevarelsen over fondens investeringshorisont. Den fælles hensættelsesfonds portefølje ved årets udgang var veldiversificeret på tværs af de forskellige aktivklasser i det belånbare fastforrentede univers, herunder en vis begrænset eksponering mod værdipapirer, der ikke er denomineret i euro (USD), børsnoterede fonde (ETF'er) og kontanter eller tilsvarende likvide midler.

I 2023 opnåede den fælles hensættelsesfond et årligt afkast på +5,21 %, hvilket stort set er på linje med dens porteføljebenchmark (+5,40 %)[36].

### **b)** Vurdering af budgetgarantiernes bæredygtighed

Det bemærkes indledningsvis, at EU's budgetgarantier varierer betydeligt med hensyn til de politiske mål, risikodelingsstrukturerne og risikoprofilen for de underliggende transaktioner. Dette kan igen føre til en anden tilførselssats for forskellige programmer baseret på en value-at-risk (VaR)[37] over levetiden, som sikrer en passende dækning af potentielle tab ved et bestemt (foruddefineret) konfidensniveau. Selv om de disponible hensættelser ved udgangen af 2023 i nogle tilfælde var noget lavere end de respektive values-at-risk med det gældende konfidensniveau, underbygges konklusionen om hensættelsernes tilstrækkelighed af flere elementer, herunder garantiens livscyklusfase (fuldt ud eller ikke fuldt ud sammensat) og de specifikke hensættelsesregler for de respektive budgetgarantier (f.eks. for ELM).

Følgende konklusioner kan drages ud fra de foreliggende data over nettotab i løbetiden pr. 31. december 2023 vedrørende de budgetgarantier, der var stillet pr. denne dato:

---

[35] I 2023 modtog den fælles hensættelsesfond 3,53 mia. EUR i nettobidrag fra EU-budgettet eller i bidrag fra deltagende medlemsstater og EFTA-lande.

[36] Se beretning fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om den fælles hensættelsesfond i 2023 for nærmere oplysninger.

[37] VaR kan defineres som det tabsniveau for en portefølje, som set over en vis tidshorisont ikke vil blive overskredet ved et vist konfidensniveau. De respektive konfidensniveauer for interne programmer (EFSI, InvestEU) og eksterne programmer (EFSD, EFSD+) er henholdsvis 95 % og 90 % og tager hensyn til faktorer såsom de forskellige politiske mål, deres relative størrelse og de respektive rammer.

- For **EFSI** viser resultaterne af den risikoanalyse, der er foretaget på grundlag af en kreditrisikomodel for gældstransaktioner inden for infrastruktur- og innovationsvinduet[38] og på grundlag af ekspertvurderinger for egenkapitaltransaktioner under infrastruktur- og innovationsvinduet og SMV-vinduet samt gældstransaktioner under SMV-vinduet, et VaR-beløb på 7,4 mia. EUR med et konfidensniveau på 95 % over levetiden. Denne VaR er fuldt ud dækket af de aktuelt tilgængelige EFSI-hensættelser på 9,2 mia. EUR [39].
- For **EFSD** viser resultaterne af risikoanalysen et VaR-beløb over levetiden på 700,7 mio. EUR med det ønskede konfidensniveau på 90 % over levetiden. Dette beløb dækkes fuldt ud af markedsværdien af EFSD-segmentet i den fælles hensættelsesfond ved udgangen af 2023 (765 mio. EUR).
- **ELM**-programmet har i alle sine mange mandater oplevet en vis forværring af de vigtigste kreditrisikoparametre, hvilket til dels skyldes, at ELM har eksisterende ukrainske eksponeringer på 2,3 mia. EUR[40]. Resultaterne af risikoanalysen viser et VaR-beløb på 3,2 mia. EUR med et konfidensniveau på 90 % i hele garantiens levetid, hvilket overstiger den tilsvarende pro rata-hensættelse i segmentet i den fælles hensættelsesfond (2,3 mia. EUR). I den forbindelse skal det understreges, at ELM er et gammelt instrument uden et foruddefineret konfidensniveau, der følger specifikke regler for under- og overtilførsler. GFEA-segmentet (hvori ELM er placeret) suppleres årligt, hvis hensættelserne falder til under 9 % af de udestående garanterede udbetalte beløb. Desuden består ELM af amortiserede lån med lange tilbagebetalingsperioder, hvor tab har tendens til at blive en realitet på en ikkeabrupt måde.
- For **InvestEU** og **EFSD+** er det for tidligt at drage konklusioner om hensættelsernes tilstrækkelighed, da programmerne stadig befinder sig i en tidlig fase, og de første transaktioner blev undertegnet i 2022.

### **c)** Vurdering af bæredygtigheden af lån til tredjelande, som dækkes gennem hensættelser

Sammensætningen af den udestående MFA-låneportefølje til tredjelande omfatter lån til et diversificeret sæt: i) EU-kandidatlande og potentielle kandidatlande, ii) lande og områder, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, og iii) andre tredjelande, som spiller en afgørende rolle for den regionale stabilitet, og som er af strategisk betydning for EU og politisk, økonomisk og geografisk tæt på EU.

Overvejelserne i de tre punkter nedenfor understøtter den fortsatte hensigtsmæssighed af den samlede måltilførselssats på 9 % for MFA-lån.

- Den økonomiske situation for modtagere af makrofinansiel bistand (under hensyntagen til faktorer såsom BNP pr. indbygger, økonomiens relative modenhed, nærhed til EU's økonomi osv.).
- Betingelserne for MFA-lån er baseret på tilfredsstillende resultater med hensyn til gennemførelsen af et IMF-program, hvilket skaber tillid til tredjelandets finansielle levedygtighed og fuld tilbagebetaling af EU-midler.
- En vurdering af den økonomiske situation for modtagerne af makrofinansiel bistand og den seneste makroøkonomiske udvikling i partnerlandene viser, at de fleste lande i 2023 rapporterede om en solid genopretning efter covid-19. Ruslands angrebskrig mod Ukraine har dog øget den økonomiske usikkerhed, forværret energikrisen og bidraget til en høj fødevare- og energiinflation i regionen. De geopolitiske udsigter for modtagere i Mellemøsten er blevet

[38] Se beretningen i henhold til artikel 41, stk. 5, for nærmere oplysninger om risikovurderingen.

[39] De nuværende EFSI-hensættelser ligger 859 mio. EUR over de lovpligtige hensættelser (35 % af det samlede beløb for garantier undertegnet med modparter). Dette overskud vil i overensstemmelse med bestemmelserne i lånefaciliteten for den offentlige sektor og InvestEU-forordningen blive afsat til finansiering af lånefaciliteten for den offentlige sektor og tilførsel af midler til InvestEU.

[40] Der blev også udbetalt yderligere 1,3 mia. EUR i omlagte ELM-lån. Disse er underlagt en tilførselssats på 70 % og understøttes af et særligt segment (se tekstboks 1 nedenfor).

yderligere forværret efter konflikten i Gazastriben som følge af Hamas' terrorangreb i oktober 2023, selv om de økonomiske konsekvenser (gennem handel, turisme og forbrug) for regionen overordnet set er begrænsede indtil videre.

Med hensyn til likviditetsrisikoen bør det også tages i betragtning, at den nuværende struktur for MFA-lån, løbetider og tilbagebetalinger fra modtagere er godt spredt over den nuværende og de efterfølgende FFR'er, hvilket reducerer omfanget af EU-budgettets eksponering, hvis der opstår en forsinkelse eller misligholdelse.

**Tekstboks 1: EU's eventualforpligtelser som følge af EU's finansielle støtte til Ukraine – vigtigste udvikling i 2024**

Efter Ruslands invasion af Ukraine i 2022 har EU konsekvent ydet stærk politisk, økonomisk, militær, finansiel og humanitær støtte til Ukraine. Hele rækken af direkte og indirekte eksponeringer mod Ukraine (hovedstol) under de eksisterende programmer pr. 30. juni 2024 fremgår af tabel 6 nedenfor.

Det vigtigste instrument til at yde finansiel støtte til Ukraine i perioden 2024-2027 er **Ukrainefaciliteten** med en samlet kapacitet på op til 50 mia. EUR for 2024-2027. Støtten ydes i form af lån, tilskud og garantier baseret på de tre søjler, der er beskrevet nedenfor.

- Søjle 1 (støtte til Ukraine gennem planen for Ukraine): Denne søjle indebærer, at der ydes finansiel bistand til Ukraine på i alt 38,27 mia. EUR, som omfatter både tilskud (5,27 mia. EUR) og lån (33 mia. EUR). Lån, der udbetales under Ukrainefaciliteten, finansieres ligesom dem, der ydes under MFA+-pakken, via låntagning og dækkes af råderummet.
- Søjle 2 (investeringsrammen for Ukraine): Med en EU-budgettildeling på næsten 7 mia. EUR har denne søjle til formål at tiltrække og mobilisere offentlige og private investeringer til Ukraines genopretning og genopbygning. For at gennemføre søjle 2 oprettes der en garanti for Ukraine på 7,8 mia. EUR med en tilførselssats på 70 % (og 1,51 mia. EUR til blandet finansiering).
- Søjle 3 (4,6 mia. EUR i ikketilbagebetalingspligtig støtte): Denne søjle vil bl.a. dække rentegodtgørelsen for de ekstraordinære MFA-lån og for de lån, der ydes under søjle 1.

Lånene under Ukrainefaciliteten ydes med høj koncessionalitet i betragtning af rentesubsidieringen og den lange tilbagebetalingsperiode på 35 år med en henstandsperiode på 10 år. Dette mindsker den årlige byrde på Ukraines offentlige finanser og minimerer samtidig risiciene for EU-budgettet. Der blev udbetalt lån på i alt 7,9 mia. EUR under Ukrainefaciliteten i første halvdel af 2024 (4,5 mia. EUR i marts, 1,5 mia. EUR i april og 1,9 mia. EUR i juni). Desuden blev der i første halvdel af 2024 undertegnet garantiaftaler til støtte for transaktioner i Ukraine til en samlet værdi af 940 mio. EUR under garantien for Ukraine.

Budgetdækningen for eventualforpligtelser i forbindelse med lån til Ukraine siden 2023 er tilvejebragt ved hjælp af budgettets buffer (som er omhandlet i næste punkt). Lånene til Ukraine i slutningen af 2022 (6 mia. EUR i makrofinansiel bistand og 1,59 mia. EUR i omlagte lån under ELM) er omfattet af en budgetdækning på 70 %[41]. I overensstemmelse med artikel 13 i MFA II-afgørelsen undersøgte Kommissionen tilstrækkeligheden af tilførselssatsen på 70 % ved udgangen af juni 2024 i forbindelse med beretningen i henhold til artikel 41, stk. 5, og konkluderede for den undersøgte periode, at der ikke var tilstrækkelige nye, varige og meningsfulde elementer, som kunne berettige en ændring af tilførselssatsen på 70 %.

[41] For de omlagte ELM-lån vil dækningen tage form af indbetalte tilførsler fra EU-budgettet, men den samme virkning opnås for den ekstraordinære makrofinansielle bistand ved at supplere den indbetalte tilførselssats på 9 % med garantier fra medlemsstaterne for at dække en "second loss"-tranche på op til 61 % af låneeksponeringerne.

Denne konklusion var baseret på både en kvalitativ og kvantitativ vurdering af risiciene ved udgangen af 2023[42]. IMF's seneste vurdering bekræfter, at det er en forsigtig tilgang at opretholde dette tilførselsniveau[43] [44].

**Tabel 6:** Udestående direkte og indirekte eksponeringer mod Ukraine (hovedstol) under de eksisterende programmer (pr. 30. juni 2024) (mio. EUR)

| Direkte eksponeringer | Udestående beløb | Budgetdækning |
|---|---|---|
| Eksisterende makrofinansiel bistand | 3 810 | 9 % |
| Eksisterende Euratom-lån | 300 | 9 % |
| Makrofinansiel hastebistand | 1 200 | 9 % |
| Ekstraordinær MFA I + II | 6 000 | 9 % (+61 % medlemsstatsgarantier) |
| MFA+ | 18 000 | Buffer |
| Ukrainefaciliteten – søjle I | 7 890 | Buffer |
| **I alt** | **37 200** | |
| **Indirekte eksponeringer** | | |
| ELM-lån udbetalt før februar 2022 | 1 708 | 9 % |
| EIB's første pakke under ELM | 668 | 9 % |
| EIB's anden pakke under ELM | 1 338 | 70 % |
| EBRD-lån under EFSD | 103 | 50 % |
| Garantien for Ukraine | 940 | 70 % |
| **I alt** | **4 757** | |

[42] Ud over en række risikoindikatorer omfattede de elementer, der blev taget i betragtning i den kvalitative vurdering: i) IMF's tredje gennemgang af den udvidede ordning under den udvidede lånefacilitet, der blev offentliggjort i marts 2024, ii) vedtagelsen og iværksættelsen af transaktioner under EU's Ukrainefacilitet og iii) USA's støttepakke fra maj 2024. IMF gav navnlig et blandet billede med hensyn til landets finansielle og makroøkonomiske situation på daværende tidspunkt. På den positive side understregede IMF, at økonomien i 2023 var mere modstandsdygtig end forventet med en forholdsvis robust vækst, fortsat disinflation og gode tal for valutareserverne. På den negative side advarede IMF om, at der igen var opstået modvind i 2024, og at væksten forventedes at aftage til 3-4 % på grund af usikkerhed om den igangværende krig og begrænsninger i udbuddet af arbejdskraft, herunder fra den forventede mobilisering. Udsigterne var efter IMF's opfattelse fortsat forbundet med usædvanligt store nedadrettede risici som følge af krigsrelaterede faktorer, potentielle mangler i den eksterne finansiering og den socioøkonomiske virkning af politikker, der kunne være nødvendige, hvis der skulle opstå chok.

[43] I IMF's fjerde gennemgang af den udvidede ordning under den udvidede lånefacilitet blev det konkluderet, at selv om Ukraines økonomi var mere modstandsdygtig end forventet i første kvartal af 2024, var udsigterne for resten af 2024 og ind i 2025 blevet forværret siden den tredje gennemgang, hovedsagelig som følge af ødelæggende angreb på Ukraines energiinfrastruktur og usikkerhed omkring varigheden af Ruslands krig mod Ukraine.
Se Ukraine: Fourth Review of the Extended Arrangement under the Extended Fund Facility, Request for Modifications of a Performance Criterion, and Financing Assurances Review-Press Release; Staff Report; and Statement by the Executive Director for Ukraine (imf.org).

[44] I slutningen af august 2024 meddelte den ukrainske regering, at forhandlingerne med indehavere af kommercielle obligationer om omstrukturering af udlandsgælden på over 20 mia. USD var blevet afsluttet med et godt resultat.
Se https://mof.gov.ua/en/news/ukraine_announces_successful_bondholders_vote_in_favor_of_debt_restructuring-4761.

## 3.3 Vurdering af bæredygtigheden af eventualforpligtelser dækket af råderum

EU-budgettets evne til at tage højde for en situation, hvor der opstår en eksponering mod eventualforpligtelser dækket af råderum, vurderes ved anvendelse af den ramme, der er omhandlet i punkt 3.1 ovenfor.

Hvad angår NGEU-forpligtelser, er loftet for egne indtægter blevet forhøjet med 0,6 % af EU's BNI udelukkende for at garantere disse udstedelser. Dette sikrer, at EU har midler til at tilbagebetale renter og hovedstol på gæld, der er udstedt for at finansiere ikketilbagebetalingspligtig NGEU-støtte (tilskud fra genopretnings- og resiliensfaciliteten) og lån fra genopretnings- og resiliensfaciliteten til medlemsstaterne. Da førstnævnte vil blive betalt gennem beløb, der indgår i den fremtidige årlige budgetprogrammering, udgør kun lån fra genopretnings- og resiliensfaciliteten eventualforpligtelser.

Råderummet beregnes derfor, herunder de samlede NGEU-forpligtelser, men følsomhedsanalysen, der fremgår af dette afsnit, fokuserer specifikt på de opståede eventualforpligtelser som følge af lån fra genopretnings- og resiliensfaciliteten i overensstemmelse med kravene i finansforordningens artikel 213, stk. 3.

Det første trin er at opstille et centralt scenario (referencescenario), der svarer til den forventede udvikling i EU's udgifter og finansielle kapacitet i de kommende år. For årene frem til 2027 er dette i overensstemmelse med budgetforslaget for 2025 og den langsigtede prognose for EU-budgettets fremtidige ind- og udgående pengestrømme.

For årene 2028-2029 anvendes en simpel ekstrapolering, hvor der som reference anvendes de gennemsnitlige årlige betalinger i perioden 2021-2027 forhøjet med vækstraten for EU's BNI. Dette er kun en mekanisk ekstrapolering, som foretages for at give en tilstrækkelig lang analysehorisont i denne beretning. Det skal ikke på nogen måde betragtes som en foregribelse af forslaget til FFR efter 2027. Disse ekstrapoleringer forudsætter en lineær tilbagebetaling af NGEU-gæld udstedt i årene 2021-2023 med start i 2028.

Hvis man ser bort fra indeværende budgetår, ligger den disponible buffer til dækning af eksisterende og nye eventualforpligtelser i perioden 2025-2029 i gennemsnit på ca. **106,3 mia. EUR** om året vedrørende margenen under loftet for egne indtægter på 1,4 % af EU's BNI og ca. **111,7 mia. EUR** om året for det midlertidige loft på 0,6 % af EU's BNI.

Efter opstilling af det centrale scenario vurderes bæredygtigheden af de eksisterende eventualforpligtelser i ekstreme scenarier for årene 2024-2029 i fire yderligere stresstest. Yderligere oplysninger om disse fire stresstest findes i afsnittene nedenfor.

1) **Stresstest – økonomien.** I det centrale scenario følger EU's BNI prognoserne for realvækst og inflation i fremskrivningerne af bruttonationalproduktet i Kommissionens økonomiske forårsprognose 2024[45]. Med henblik på stresstesten er fremskrivningen af de nominelle vækstrater sat 1 procentpoint lavere end i referencescenariet for hvert år i rapporteringsperioden[46].

   Dette reducerer den nominelle værdi af loftet for egne indtægter og dermed det disponible råderum med **8,2 mia. EUR** om året for de "ikkebudgetterede" beløb (råderum) under det faste loft for egne indtægter og med **5,2 mia. EUR** under det midlertidige loft for NGEU i perioden 2025-2029.

2) **Stresstest – budgettets indtægtsside.** I dette ekstreme scenario vurderes det, om den disponible buffer ville være tilstrækkelig, hvis alle eventualforpligtelser dækket af råderum skulle indtræde samtidig. I praksis vil dette betyde, at alle lande, der modtager finansiel

[45] https://economy-finance.ec.europa.eu/document/download/c63e0da2-c6d6-4d13-8dcb-646b0d1927a4_en?filename=ip286_en.pdf.

[46] Dette svarer til den stresstest af det negative scenario med "rente-vækst", der blev foretaget i Kommissionens Debt Sustainability Monitor: Debt Sustainability Monitor 2023 – Europa-Kommissionen (europa.eu).

bistand, samtidig undlader at opfylde deres tilbagebetalingsforpligtelser. De pågældende beløb afspejler tilbagebetalingsplanen ultimo 2023 (jf. tabel 5 ovenfor).

Dette er et yderst usandsynligt scenario, hvor der ikke tages højde for alle de foranstaltninger, som Kommissionen kan træffe for at undgå en sådan situation (f.eks. gældsomlægning og aktiv likviditetsstyring). I dette scenario vil råderummet under det faste loft for egne indtægter blive reduceret med **10,5 mia. EUR** i gennemsnit om året. De eventualforpligtelser, der følger af lån fra genopretnings- og resiliensfaciliteten under NGEU, vil være forholdsvis små i den omfattede periode (ca. **0,9 mia. EUR** om året i rentebetalinger), da tilbagebetalingen af hovedstolen af lånene fra genopretnings- og resiliensfaciliteten først vil blive påbegyndt i 2032.

3) **Stresstest – budgettets udgiftsside.** I dette scenario er fremskrivningerne af FFR-udgifterne sat til det teoretiske maksimum (dvs. de maksimale lofter for FFR-betalingerne og alle individuelle særlige instrumenter, herunder Ukrainereserven). Det er vigtigt at understrege, at: i) dette ikke afspejler en bottom-up-prognose og ikke er udtryk for faktiske forventninger til udviklingen i EU-betalingerne, og ii) at enhver afgørelse om at øge udgifterne (inden for FFR-lofterne) på budgettets udgiftsside er betinget af et forslag fra Kommissionen samt Europa-Parlamentets og Rådets godkendelse.

   På samme måde anvendes der for 2028-2029 en simpel lineær fremskrivning af de nuværende betalingslofter ved hjælp af den forventede BNI-vækst, uden at dette berører det næste FFR-forslag, som også vil omfatte et loft for betalinger. Hvad angår budgetudgifter til opfyldelse af tilbagebetalingsforpligtelserne for ikketilbagebetalingspligtig støtte under NGEU, er der ikke noget specifikt udgiftsloft i FFR for 2021-2027. For tilbagebetalinger af NGEU-gæld antages det derfor i denne stresstest, at alle forfaldne NGEU-udstedelser i et givet år er tilbagebetalt. Planlagte gældsforlængelser tages således ikke i betragtning i denne hypotetiske situation[47].

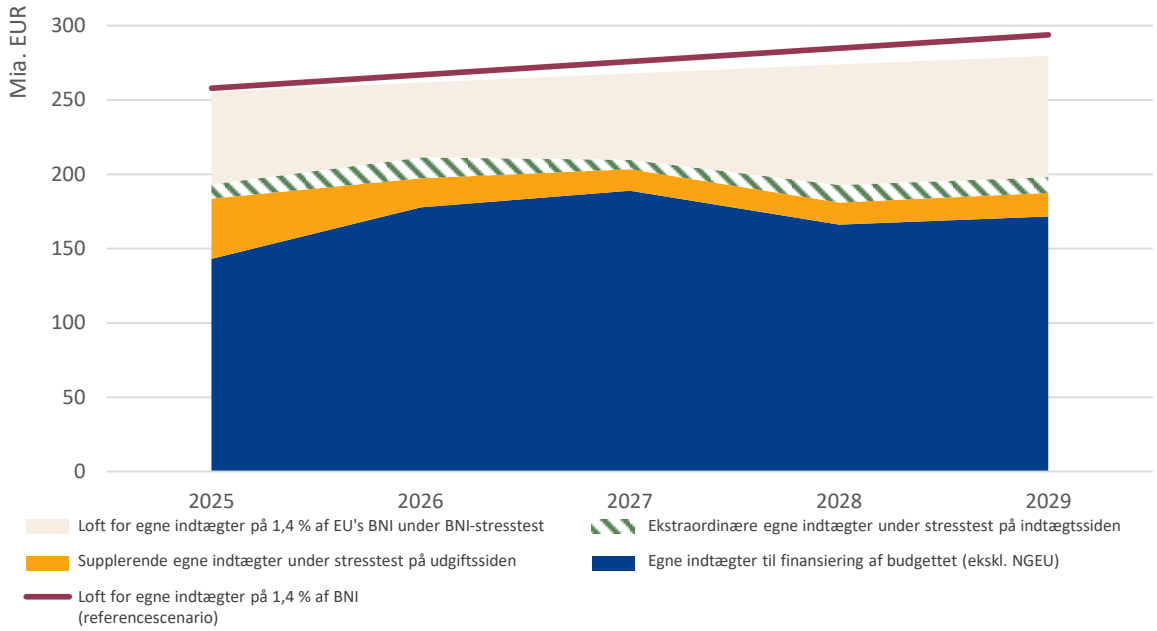
   Denne stresstest viser, at råderummet er tilstrækkeligt i scenariet, hvor udgifterne når op på det teoretiske maksimum. Det deraf følgende råderum under det faste loft for egne indtægter vil i gennemsnit være **85,3 mia. EUR**, dvs. **12,9 mia. EUR** mindre end i referencescenariet. Råderummet under det midlertidige loft for egne indtægter på 0,6 % af EU's BNI, der garanterer NGEU-udstedelser, vil i gennemsnit blive reduceret med **19,5 mia. EUR** om året til et niveau på **92,2 mia. EUR i gennemsnit** i perioden 2025-2029.

4) **En kombineret stresstest vedrørende økonomiske forhold, indtægter og udgifter.** Dette er et ekstremt scenario, der kombinerer alle de ugunstige scenarier, der er beskrevet i de tre punkter ovenfor. Det vil reducere råderummet under det faste loft til **66,7 mia. EUR** i gennemsnit i perioden 2025-2029 og for det midlertidige loft til **86,1 mia. EUR**. Disse beløb synes at udgøre en stor sikkerhedsbuffer for EU's finansielle kapacitet til at dække sine forpligtelser (i forbindelse med transaktioner både uden for og inden for rammerne af NGEU).

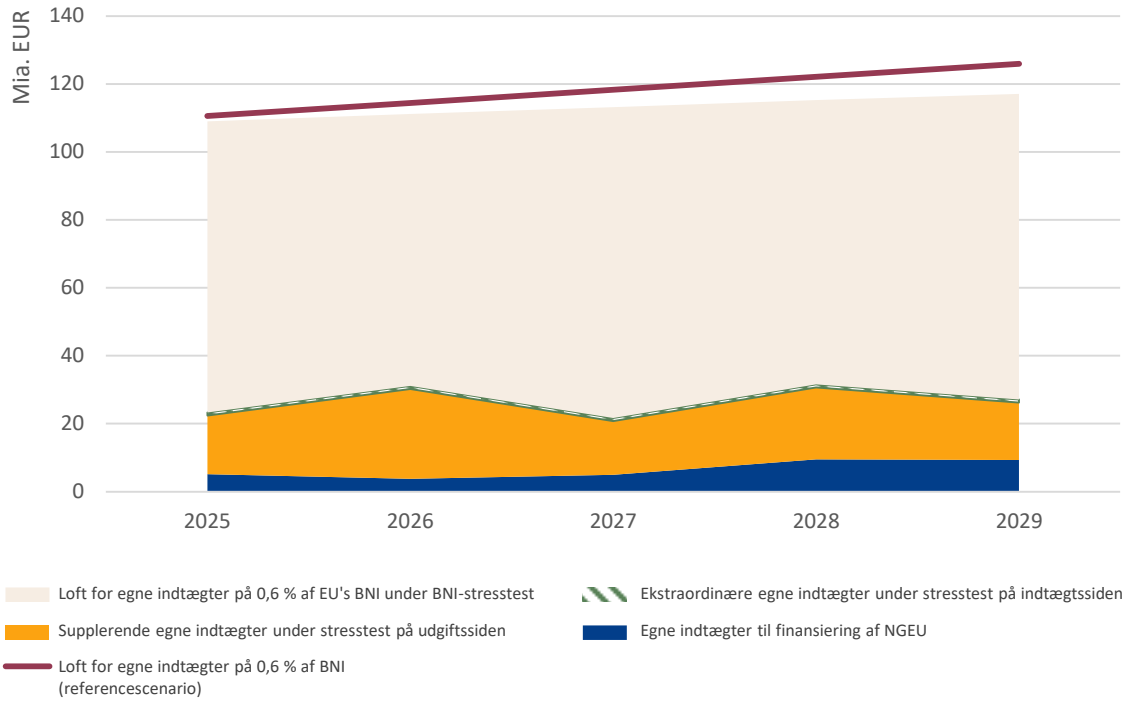
De detaljerede resultater for referencescenariet og scenarierne i stresstestene findes i bilaget og er sammenfattet i figur 3 og 4 nedenfor.

[47] Eventualforpligtelserne vedrørende lån under genopretnings- og resiliensfaciliteten fratrækkes de forfaldne NGEU-forpligtelser i denne stresstest. Dette skyldes, at stresstesten fokuserer på udgiftssiden og ikke på indtægtssiden som i stresstest 2.

**Figur 3:** Loft for egne indtægter og behov for egne indtægter under et referencescenario og en kombination af følsomhedstest for det faste loft på 1,4 % af EU's BNI.




**Figur 4:** Loft for egne indtægter og behov for egne indtægter under et referencescenario og en kombination af følsomhedstest for det midlertidige loft på 0,6 % af EU's BNI.



# 4. Konklusioner

Ved udgangen af 2023 beløb EU-budgettets eventualforpligtelser sig til **255 mia. EUR** i forbindelse med lån til medlemsstater og tredjelande. Heraf vedrører 221 mia. EUR lån til EU-medlemsstater og 34 mia. EUR lån til tredjelande. Derudover hidrører yderligere **108 mia. EUR** i eventualforpligtelser fra investeringsgarantier ydet under ELM-, EFSI-, EFSD-, InvestEU- og EFSD+-programmerne.

Risiciene for, at modtagerlandene ikke tilbagebetaler disse lån, eller at der trækkes på garantier, forvaltes omhyggeligt gennem en omfattende risikostyringsramme, der for visse kategorier af eventualforpligtelser omfatter øremærkning af budgetmidler til dækning af mulige tab ved et tilstrækkeligt forsigtigt konfidensniveau.

Under hensyntagen til de mange sikkerhedsforanstaltninger, der er fastsat i EU-rammen for overvågning og styring af de risici, der er knyttet til både eventualforpligtelser, som er dækket af hensættelser og af råderum, og den bæredygtighedsvurdering, der fremlægges i denne beretning, er det muligt at drage tre hovedkonklusioner. Disse konklusioner er anført i de tre punkter nedenfor.

- Risici hidrørende fra instrumenter, der dækkes gennem hensættelser (dvs. budgetgarantier og finansiel bistand til tredjelande), forvaltes omhyggeligt, og hensættelserne hertil er tilstrækkelige. Denne vurdering tager hensyn til: i) data om tidligere misligholdelser og forventede tab, ii) de foranstaltninger, der er truffet for at sikre, at tabene ikke overstiger forud fastsatte toleranceniveauer, og iii) de budgetmæssige hensættelser, der er til rådighed til dækning af eventuelle betalinger.
- EU's finansielle kapacitet under den eksisterende retlige ramme (dvs. afgørelsen om egne indtægter og FFR-forordningen) er i vid udstrækning tilstrækkelig til at tage højde for eventuelle tab i forbindelse med lån dækket af råderum frem til udgangen af 2029, med mekaniske ekstrapoleringer af udgiftsniveauet efter 2027. Det disponible råderum til dækning af disse eventualforpligtelser i perioden 2025-2029 ligger på ca. **106,3 mia. EUR** i gennemsnit om året vedrørende margenen under loftet for egne indtægter på 1,4 % af EU's BNI og ca. **111,7 mia. EUR** om året for det midlertidige loft på 0,6 % af EU's BNI. Dette råderum kan anvendes til imødekommelse af ekstraordinære indtægtsbehov til finansiering af uforudsete udgifter eller til opfyldelse af eventuelle eksisterende og potentielle nye eventualforpligtelser.
- Der er tilstrækkelige ressourcer i råderummet til at sikre robustheden i EU's finansielle system og dettes kreditværdighed, selv i et ekstremt negativt scenario, hvori negative virkninger med hensyn til de økonomiske forhold, indtægter og udgifter er kombineret. I et sådan negativt scenario vil det resterende råderum under loftet for egne indtægter på 1,4 % af EU's BNI beløbe sig til i gennemsnit **66,7 mia. EUR** om året i perioden 2025-2029 og til **86,1 mia. EUR** i gennemsnit om året i perioden 2025-2029 under det midlertidige loft på 0,6 % af EU's BNI. Disse beløb udgør en sikkerhedsbaseret buffer mod yderligere negative økonomiske chok, potentielle nye behov og eventualforpligtelser i forbindelse med transaktioner både uden for og inden for rammerne af NGEU.

# 5. Bilag:

## Bæredygtighed og buffer i forhold til det faste loft for egne indtægter

(i mia. EUR, i løbende priser)

| | | 2025 | 2026 | 2027 | 2028 | 2029 |
|---|---|---|---|---|---|---|
| **Referencescenario** | | | | | | |
| Loft for de egne indtægter (1,4 % af BNI) | a | 257,9 | 267,0 | 275,9 | 285,0 | 293,9 |
| Egne indtægter til finansiering af budgettet (ekskl. NGEU) | b | 143,2 | 177,9 | 189,0 | 166,1 | 171,8 |
| Råderum under fast loft | a-b | 114,7 | 89,1 | 86,9 | 118,8 | 122,1 |
| **Stresstest** | | | | | | |
| 1) Stresstest – økonomien | | | | | | |
| Loft for de egne indtægter (1,4 % af BNI) | a | 255,4 | 261,8 | 267,9 | 274,0 | 279,7 |
| Egne indtægter til finansiering af budgettet (ekskl. NGEU) | b | 143,2 | 177,9 | 189,0 | 166,1 | 171,8 |
| Buffer | a-b | 112,2 | 83,9 | 78,9 | 107,8 | 108,0 |
| 2) Stresstest – indtægter | | | | | | |
| Loft for de egne indtægter (1,4 % af BNI) | a | 257,9 | 267,0 | 275,9 | 285,0 | 293,9 |
| Egne indtægter til finansiering af budgettet (ekskl. NGEU) | b | 143,2 | 177,9 | 189,0 | 166,1 | 171,8 |
| Ekstraordinære egne indtægter til dækning af eventualforpligtelser, der ikke er knyttet til NGEU (*) | c | 9,5 | 14,0 | 6,2 | 11,9 | 10,7 |
| Buffer | a-b-c | 105,2 | 75,1 | 80,7 | 106,9 | 111,4 |
| 3) Stresstest – udgifter | | | | | | |
| Loft for de egne indtægter (1,4 % af BNI) | a | 257,9 | 267,0 | 275,9 | 285,0 | 293,9 |
| Egne indtægter til finansiering af budgettet (ekskl. NGEU) | b | 143,2 | 177,9 | 189,0 | 166,1 | 171,8 |
| Supplerende egne indtægter (op til det maksimale FFR-loft og maksimum for særlige instrumenter) (**) | c | 40,5 | 19,5 | 14,5 | 14,9 | 15,8 |
| Buffer | a-b-c | 74,3 | 69,6 | 72,4 | 104,0 | 106,3 |
| 4) Kombination af negativt/ugunstigt chok | | | | | | |
| Loft for de egne indtægter (1,4 % af BNI) | a | 255,4 | 261,8 | 267,9 | 274,0 | 279,7 |
| Egne indtægter til finansiering af budgettet (ekskl. NGEU) | b | 143,2 | 177,9 | 189,0 | 166,1 | 171,8 |
| Supplerende egne indtægter (op til det maksimale FFR-loft og maksimum for særlige instrumenter) | c | 40,5 | 19,5 | 14,5 | 14,9 | 15,8 |
| Ekstraordinære egne indtægter til dækning af eventualforpligtelser, der ikke er knyttet til NGEU | d | 9,5 | 14,0 | 6,2 | 11,9 | 10,7 |
| Buffer | a-b-c-d | 62,2 | 50,4 | 58,2 | 81,1 | 81,5 |

*(*) Dette omfatter lånestøtte gennem EFSM, betalingsbalancemekanismen, SURE og MFA+. Risikovurderingen i forbindelse med SURE-instrumentet tager højde for den specifikke modgaranti, som alle medlemsstater har stillet på 25 % af den finansielle bistands maksimale beløb.*

*(**) Fremskrivninger af udgifterne er sat til det teoretiske maksimum for: 1) Loftet for FFR-betalingen i perioden 2025-2027[48], 2) fremtidige justeringer op til deres potentielle maksimum i et enkelt år[49] og 3) de årlige lofter for de tematiske særlige instrumenter (Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, solidaritets- og nødhjælpsreserven og brexittilpasningsreserven), fleksibilitetsinstrumentet og Ukrainereserven.*

## Bæredygtighed og buffer i forhold til det midlertidige loft for egne indtægter

(i mia. EUR, i løbende priser)

| | | 2025 | 2026 | 2027 | 2028 | 2029 |
|---|---|---|---|---|---|---|
| **Referencescenario** | | | | | | |
| Loft for de egne indtægter (0,6 % af BNI) | a | 110,5 | 114,4 | 118,3 | 122,1 | 125,9 |
| Egne indtægter til finansiering af NGEU (*) | b | 5,2 | 3,7 | 5 | 9,5 | 9,3 |
| Buffer | a-b | 105,4 | 110,7 | 113,3 | 112,6 | 116,6 |
| **Stresstest** | | | | | | |
| 1) Stresstest – økonomien | | | | | | |
| Loft for de egne indtægter (0,6 % af BNI) | a | 109 | 111,1 | 113,2 | 115,2 | 117,1 |
| Egne indtægter til finansiering af NGEU | b | 5,2 | 3,7 | 5 | 9,5 | 9,3 |
| Buffer | a-b | 103,8 | 107,4 | 108,2 | 105,7 | 107,7 |
| 2) Stresstest – indtægter | | | | | | |
| Loft for de egne indtægter (0,6 % af BNI) | a | 110,5 | 114,4 | 118,3 | 122,1 | 125,9 |
| Egne indtægter til finansiering af NGEU | b | 5,2 | 3,7 | 5 | 9,5 | 9,3 |
| Ekstraordinære egne indtægter til dækning af eventualforpligtelser, der er knyttet til NGEU (forfaldne NGEU-lån) | c | 0,9 | 0,9 | 0,9 | 0,9 | 0,9 |
| Buffer | a-b-c | 104,5 | 109,8 | 112,4 | 111,7 | 115,7 |
| 3) Stresstest – udgifter | | | | | | |
| Loft for de egne indtægter (0,6 % af BNI) | a | 110,5 | 114,4 | 118,3 | 122,1 | 125,9 |
| Egne indtægter til finansiering af NGEU | b | 5,2 | 3,7 | 5 | 9,5 | 9,3 |
| Supplerende egne indtægter knyttet til NGEU (forfaldne udstedelser, ekskl. eventualforpligtelser og budgetterede beløb) | c | 17,2 | 26,5 | 15,8 | 21,2 | 16,9 |
| Buffer | a-b-c | 88,2 | 84,2 | 97,5 | 91,4 | 99,7 |
| 4) Kombination af negativt/ugunstigt chok | | | | | | |
| Loft for de egne indtægter (0,6 % af BNI) | a | 109 | 111,1 | 113,2 | 115,2 | 117,1 |
| Egne indtægter til finansiering af NGEU | b | 5,2 | 3,7 | 5 | 9,5 | 9,3 |
| Supplerende egne indtægter knyttet til NGEU (forfaldne udstedelser, ekskl. eventualforpligtelser og budgetterede beløb) | c | 17,2 | 26,5 | 15,8 | 21,2 | 16,9 |
| Ekstraordinære egne indtægter til dækning af eventualforpligtelser, der er knyttet til NGEU | d | 0,9 | 0,9 | 0,9 | 0,9 | 0,9 |

[48] Som fastsat i den seneste tekniske justering af FFR (COM(2024) 110 final af 29.2.2024).

[49] I forbindelse med mekanismen i FFR-forordningens artikel 5 og artikel 11, stk. 1, litra b) (op til de lofter, der er fastsat i samme forordnings artikel 11, stk. 3, og kun under hensyntagen til eventuelle justeringer i opadgående retning).

| | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Buffer | a-b-c-d | 85,6 | 80 | 91,5 | 83,6 | 90,0 |

*(*) For 2025 afspejler beløbet forpligtelsesbevillingerne i budgetforslaget for 2025. For 2026 og 2027 svarer beløbene til den finansielle programmering af EURI-budgetposten. Beløbene for 2028 og 2029 er baseret på en teknisk ekstrapolering, herunder lineær tilbagebetaling af hovedstolen af NGEU-gæld udstedt i årene 2021-2023 for ikketilbagebetalingspligtig støtte.*